

Molnár Zoltán

Csigacsókcsata

Csiga csattan a fűben csendben
roppanásnyi önkívületben.
Héja csókkal fedve lebben
egy csókcsatakos kéjkerületben.

Csata dül a dülön,
csiga csúszik félve,
csatához nem fülön,
csínján elmetélve.
Csigavére cseppen,
lecsordul a csápon,
csigaszeg csillámlik
csigakalapácson.
Személytelen módon,
kínjában ragozva
csöpögteti ódon
csókjait motozva,
csalán csípi, csellel
görgeti a követ,
visszazuhan a fel-
dobott csókövezet.
Csodákra közömbös,
csalódásra éhes,
csigakövezeten
csíkja mázos-mézes,
csókértékrendjében
fabatkát sem ér
a csókcsata utáni
csíkos csigavér.

Vérét elmossa az eső sodra,
elnyúlik a vág, s nem marad, csak a
csigacsáp-árnyék a dülő tudatában
s a csóktól csillogó csúf csigacsata.

Tájkép történessel

Hattyútoll-labda hull a tóba
farkasszakállat növeszt az erdő
lebegő alkony a csillagokban
mennyei arcon szappanhab-felhő.

Tájkép, kiolvasható belőle
hány halálom lesz majd nékem
hogy ki tart velem a poklok mélyén
és van-e pártolóm fent az égben.

A kakas éjjel kukorékol
tudom: felhőim lekaszálják
hattyúdál-labdám a tóba fullad
farkasszakállban szúrnak a szálkák.

Történet: benne foglaltatik
mennyi a bűnöm és van-e rá mentség
hogy mennyi a holt anyag belőlem
és maradt-e kevés elevenség.

Szemtanúk szerint eljött a nappal
és bagolyköpet ragadt az égre
látható: mindent megemészített.
Enyészet. Pusztulás a vége.